

DA THISTED VAR MØRKELAGT

Det var ved juletid, men der var helt mørkt i gaderne. Selv det store juletræ på torvet var slukket. Det var krigstid i Danmark, og tyskerne havde givet ordre til at alle byer skulle være mørkelagt.

Min far var en slags præst, for han var major i Frelsens Hær, og det havde tyskerne respekt for. Derfor fik han lov til at sætte elektrisk lys på juletræet på torvet i Thisted. Dog på den betingelse, at der altid skulle være vagt ved træet, så man kunne slukke øjeblikkeligt, hvis der skulle komme et flyverangreb. Jeg var stolt. Det føltes næsten som om det var mig, der var julemand og havde skaffet lys i juletræet.

Ved siden af juletræet var der sat en gryde op på et stativ, så det næsten lignede et bål. Ovenover var der et skilt med ordene: Hold gryden i kog. Det var så meningen, at gryden skulle holdes varm ved at folk lagde penge i den. Pengene skulle bruges til at hjælpe de fattige. Det gik strygende. Alle skulle jo hen og se landets, vist nok eneste, juletræ med lys i. Og når der var så meget lys kunne andre jo også se, at man var et godt menneske, når man holdt gryden i kog ved at lægge penge i den. Folk vil gerne være gode, når julen nærmer sig.

Kort tid før det blev rigtig juleaften havde byens bager en masse julekager til overs. Julekagerne var en slags wienerbrød. De var runde og næsten på størrelse med en stor, flad tallerken. Bageren vidste, at min far kendte en masse fattige mennesker, som nok ikke havde haft råd til at købe julekager, men som gerne måtte få dem – nu de alligevel var blevet bagt. Derfor snakkede bageren med min far om sagen.

Jo, min far vidste rigtigt nok, hvor de mennesker der gerne måtte få kagerne, boede. Han skrev deres navn og adresse ned på et stykke papir, og min lillesøster Ruth og jeg blev sendt på en tur rundt i byen. Det var vi meget stolte over. Det var der jo også noget julemand over. Og folk blev selvfølgelig glade, når vi kom og sagde: Her er en julekage fra bageren – og fra majoren i Frelsens Hær, det er vores far - og Glædelig Jul.

Vi kom til et hus, hvor der ikke var nogen hjemme. Lillesøster Ruth mente, at så måtte vi hellere vende om, men det sagde hun nok fordi hun ikke havde set den brevsprække, der var i døren. Brevsprækken var lidt smal, for der var ikke plads til alt det papir, der var omkring julekagerne. Men papiret skulle jo alligevel heller ikke spises, så jeg pakkede en julekage ud og min søster holdt brevsprækken åben, mens jeg proppede kagen ind. Til alt held havde vi to ekstra julekager mere på trækvognen, og dem fik familien så også med. Man skal ikke være fedtet, når det er jul.

Uden tvivl må den familie være blevet meget glade, da de kom hjem gennem den mørklagte by og trådte på hele TRE julekager, da de endelig fandt nøglehullet og fik lukket sig ind. Ganske vist havde vi ikke kunnet fortælle dem, hvorfor de fik kagerne, men mon ikke de har tænkt at nogen ville ønske dem Glædelig Jul.

Fortalt af Samuel Frederiksen